

Bruxelles, 11 iunie 2026
(OR. en)

7468/26

Dosare interinstituționale:
2025/0234 (NLE)
2025/0237 (COD)
2025/0241 (COD)

AGRI 199
AGRIFIN 81
FIN 433
CADREFIN 246
CODEC 1035
ENV 579
FORETS 85

NOTĂ

Sursă: Secretariatul General al Consiliului
Destinatar: Delegațiile
Subiect: Politică agricolă comună post-2027: flexibilitate, subsidiaritate și obiective
comune ale UE
– *Dezbateri de orientare*

Anexa la prezenta notă conține nota de informare și întrebările de orientare elaborate de președinție pentru reuniunea Consiliului (Agricultură și Pescuit) din 22-23 iunie 2026.

Reforma PAC post-2027 este în curs de negociere în contextul unor provocări economice, de mediu și geopolitice majore pentru agricultura europeană. Fermierii se confruntă cu o volatilitate tot mai mare a pieței, cu riscuri legate de climă și cu presiuni asupra veniturilor. În același timp, agricultura europeană trebuie, pe de o parte, să rămână competitivă, iar, pe de altă parte, să contribuie la obiectivele în materie de mediu, climă și securitate alimentară și să rămână adaptată la exigențele viitorului prin încorporarea de noi tehnologii, prin inovare și prin punerea în aplicare a unor strategii care să conducă la reînnoirea generațională. Recunoscând aceste provocări, precum și că este nevoie de o PAC post-2027 care să fie adecvată scopului, statele membre au subliniat în repetate rânduri necesitatea unei PAC mai simple, mai flexibile, mai proporționale și mai bine adaptate la realitățile naționale și regionale.

Propunerile pentru PAC și OCP (organizarea comună a piețelor) post-2027 se bazează pe principiul că PAC ar trebui să rămână o politică comună a Uniunii, acordând în același timp statelor membre mai multă responsabilitate și o mai mare asumare a răspunderii pentru modul în care îndeplinesc obiectivele comune. Propunerile integrează sprijinul PAC în planurile de parteneriat național și regional (PPNR), cu scopul de a spori flexibilitatea și de a le permite statelor membre să conceapă intervenții care să reflecte nevoile lor specifice, menținând în același timp conducerea și coordonarea la nivelul Uniunii, în cazurile în care acest lucru este necesar.

În acest context, președinția a încercat să transpună cererea politică de sporire a flexibilității, a subsidiarității și a simplificării în modificări concrete ale propunerilor privind atât politica agricolă comună, cât și organizarea comună a piețelor. Lucrările președinției referitoare atât la viitorul cadru al PAC, cât și la Regulamentul privind OCP s-au ghidat după același obiectiv politic: construirea unui sector agricol echitabil, competitiv, rezilient și adaptat exigențelor viitorului, în paralel cu menținerea caracterului comun al PAC și a integrității pieței interne.

Această abordare se reflectă în lucrările privind recomandările naționale ale PAC, care își păstrează caracterul neobligatoriu din punct de vedere juridic și sunt menite să ajute statele membre să abordeze provocări majore din domeniul agriculturii și din zonele rurale în vederea atingerii obiectivelor specifice PAC care sunt relevante.

Un element esențial al acestor lucrări a fost transferul dispozițiilor specifice PAC din cadrul mai larg al PPNR în propunerile privind PAC și OCP pentru a consolida coerența, legibilitatea și claritatea operațională a arhitecturii juridice a PAC post-2027. Deși viitoarea PAC va fi pusă în aplicare în cadrul arhitecturii mai ample a PPNR, președinția a depus eforturi pentru a se asigura că dispozițiile care sunt specifice propunerilor privind PAC și OCP și care sunt necesare pentru buna lor funcționare se reflectă în aceste propuneri. Aceste lucrări asigură faptul că flexibilitatea acordată statelor membre, de exemplu pentru a defini anumite elemente, a direcționa sprijinul și a concepe intervenții în funcție de realitățile naționale și regionale, este exercitată într-un cadru clar al PAC și al OCP și rămâne în concordanță cu noul model de performanță integrat.

În ceea ce privește definiția fermierului, obiectivul președinției a fost de a menține continuitatea și securitatea juridică, evitând în același timp o definiție prea rigidă la nivelul Uniunii, care nu ar reflecta diversitatea modelelor agricole din statele membre.

La cererea statelor membre, o serie de intervenții și măsuri obligatorii au devenit opționale, rămânând în același timp la dispoziția statelor membre pentru ca acestea să stabilească care dintre opțiunile respective și în ce mod pot contribui cel mai bine la realizarea obiectivelor europene comune. Aceste modificări au fost introduse ținându-se cont de obiectivul de a menține nivelul de ambiție al politicilor. În unele cazuri, transformarea acțiunilor obligatorii în acțiuni opționale a fost însoțită de dispoziții suplimentare care consolidează și mai mult nivelul de ambiție al regulamentului, dar într-un mod care oferă flexibilitatea necesară pentru a se răspunde nevoilor și circumstanțelor specifice ale statelor membre.

Modificările președinției urmăresc de asemenea să crească subsidiaritatea și flexibilitatea în ceea ce privește sprijinul pentru venit deoarece permit direcționarea sprijinului pentru venit în funcție de suprafață către fermierii care au cea mai mare nevoie de acesta, astfel cum au fost identificați de statele membre, și, în același timp, asigură sprijinul sporit pentru venit, cu caracter obligatoriu, dedicat tinerilor fermieri, consolidând astfel sprijinul pentru reînnoirea generațională.

Reînnoirea generațională a fost de asemenea abordată prin modificările propuse în privința sprijinului pe care urmează să îl primească fermierii la vârsta de pensionare. În loc să urmeze o abordare bazată pe excludere, președinția a explorat o alternativă care include opțiuni privind transferul fermelor. Textul propus urmărește să sprijine accesul la terenuri și transferul gestionării fermelor, respectând în același timp diversitatea sistemelor naționale de pensii, a structurilor fermelor și a realităților privind transferurile.

Aceeași logică a fost urmată și în ceea ce privește gospodărirea responsabilă a fermelor. Lucrările președinției mențin un nivel de referință comun al cerințelor legale în materie de gestionare și al practicilor de protejare, dar oferă statelor membre flexibilitatea de a defini practici de protejare la nivel național sau regional, ținând seama de particularitățile geografice, climatice și de producție. Textul conține de asemenea dispoziții în favoarea flexibilității, prin derogări, și introduce o abordare bazată pe proporționalitate pentru micii fermieri. Scopul este de a se asigura că sistemul rămâne credibil din punctul de vedere al mediului, fiind în același timp mai proporțional și mai practic pentru fermieri și administrații.

Obiectivul lucrărilor președinției a fost să ofere statelor membre o marjă mai largă de manevră pentru a concepe intervenții în funcție de nevoile lor, în special în ceea ce privește sprijinul pentru venit, acțiunile de agromediu și climatice și programul UE pentru școli. De asemenea, s-a acordat flexibilitate statelor membre în ceea ce privește sectoarele în care pot concepe intervenții sectoriale, cum ar fi noul sector al culturilor proteice, inul sau cânepa. Lucrările președinției au clarificat faptul că intervențiile sectoriale ar trebui să vizeze o contribuție diversificată și echilibrată la obiectivele specifice PAC relevante, menținând astfel orientarea înspre piață a politicii.

Prin urmare, acest echilibru se reflectă și în lucrările președinției privind OCP, în cadrul cărora necesitatea de a consolida competitivitatea și reziliența agriculturii Uniunii și de a proteja securitatea alimentară impune atât norme comune, cât și o flexibilitate ținută. În sectoare specifice, modificările președinției vizează integrarea unui cadru mai clar al Uniunii, lăsând loc și particularităților naționale, sectoriale sau teritoriale: în ceea ce privește cânepa, prin clarificarea normelor de producție și de comercializare, în paralel cu introducerea unor garanții pentru statele membre referitoare la punere în aplicare și la controale și cu confirmarea capacității acestora de a reglementa aspectele legate de utilizarea finală în conformitate cu dreptul Uniunii; în ceea ce privește culturile proteice, prin stabilirea unui sector distinct și a unor norme tranzitorii de recunoaștere pentru a sprijini dezvoltarea lanțurilor valorice ale proteinelor, fără a perturba organizațiile existente; iar în ceea ce privește zahărul, prin menținerea unui cadru contractual comun, care să fie în același timp adaptat la realitățile producției de sfeclă de zahăr și de trestie de zahăr.

Aceeași abordare stă la baza lucrărilor privind disponibilitatea aprovizionării, în cadrul cărora președinția a încercat să consolideze coordonarea, pregătirea și schimbul de informații la nivelul Uniunii în situații de urgență sau de criză gravă, respectând în același timp responsabilitatea statelor membre de a organiza măsurile naționale, autoritățile competente și rezervele în funcție de circumstanțele lor specifice.

Președinția consideră că au fost realizate progrese semnificative în elaborarea unei abordări echilibrate. Lucrările privind o serie de elemente importante din punct de vedere politic au avansat. Modificările examinate până în prezent urmăresc să răspundă solicitărilor statelor membre privind flexibilitatea, subsidiaritatea și simplificarea, menținând totodată PAC ca pe o politică comună a Uniunii și asigurându-se că normele specifice PAC care sunt esențiale rămân coerente și vizibile în cadrul noii arhitecturi a PPNR.

Cu toate acestea, sunt necesare orientări politice suplimentare pentru a se consolida activitatea Consiliului. Având în vedere cele de mai sus, delegațiile sunt invitate să răspundă la următoarea întrebare:

Președinția a încercat să găsească echilibrul adecvat între trei obiective: un cadru juridic mai clar și mai coerent, o mai mare flexibilitate pentru statele membre și menținerea unor obiective comune ale Uniunii. Considerați că textul președinției îndeplinește aceste obiective și ce părți trebuie să fie dezvoltate mai mult?
